ئاندېرسېن چۆچەكلىرى

باشمالتاق قىز

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

1

ئاندېرسېن چۆچەكلىرى

باشمالتاق قىز

تەرجىمە قىلغۇچى : پاتىگۈل مىجىت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

2008 - يىل ئۈرۈمچى

图书在版编目(CIP)数据

安徒生童话选．1：维吾尔文/（丹）安徒生(Andersen，H．C.）著；帕提古丽·米吉提译．—乌鲁木齐：新疆人民出版社，2008．2

ISBN 978－7－228－07721－2

Ⅰ．安… Ⅱ．①安… ②帕… Ⅲ．童话—作品集—丹麦—近代—维吾尔语（中国少数民族语言） Ⅳ．I534.88

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 017255 号

作　　者	(丹)安徒生
译　　者	帕提古丽·米吉提
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	阿达来提·买合苏提，阿孜古丽·克力木
封面设计	买买提·诺比提
出版发行	新疆人民出版社
电　　话	(0991)2827472
地　　址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
邮　　编	830001
印　　刷	新疆新华印刷二厂
经　　销	新疆维吾尔自治区新华书店
开　　本	880×1230 毫米　1/32
印　　张	5.25
版　　次	2008 年 2 月第 1 版
印　　次	2008 年 2 月第 1 次印刷
印　　数	1—5000
定　　价	13.00 元

بۇ كىتاب جۇڭگو ئۆسمۈرلەر - بالىلار نەشرىياتىنىڭ 2005 - يىلى 10 - ئاي 1 - نەشرى، 2005 - يىلى 10 - ئاي 1 - باسمىسىغا ئاساسەن تاللاپ تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据中国少年儿童出版社 2005 年 10 月第 1 版，2005 年 10 月第 1 次印刷本选译出版。

باشمالتاق قىز

(ئاندېرسېن چۆچەكلىرى — 1)

ئاپتورى: ئاندېرسېن (دانىيە)
تەرجىمە قىلغۇچى: پاتىگۈل مىجىت
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: ئادالەت مەخسۇت، ئارزۇگۈل كېرەم
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت
نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
تېلېفون: 0991—2827472
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830001
باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى
ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 5.25
نەشرى: 2008 - يىلى 2 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى: 2008 - يىلى 2 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 1—5000
كىتاب نومۇرى: ISBN 978—7—228—07721—2
باھاسى: 13.00 يۈەن

Hans Christian Andersen

بۇ كىشى خانس خىرىستىئان ئاندېرسېن.

ئۇ دانىيىدە تۇغۇلغان.

لېكىن، ئۇ ئىجاد قىلغان چۆچەكلەر دانىيىدىن

جىق - جىق ھالقىغان.

پۈتۈن دۇنيا ئۇنىڭ چۆچەكلىرىنى ھازىرغىچە

ئاڭلاپ كەلمەكتە.

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com

مۇھەررىردىن

*

خانس خرىستىئان ئاندېرسېن (1805 ــ 1875)، دانىيىنىڭ 19 - ئەسىردىكى ئاتاقلىق بالىلار چۆچىكى يازغۇچىسى. ئۇ دانىيىنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى ئودىنسەي دېگەن كىچىك بىر شەھەردە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ دادىسى موزدۇز بولۇپ، ئەنگلىيە - فرانسىيە ئۇرۇشى مەزگىلىدە ناپولېئونغا ياللانما ئەسكەر بولغان، كېيىن كېسەل سەۋەبى بىلەن ھەربىي سەپتىن چېكىنىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي ئۆلۈپ كەتكەن. ئاندېرسېن بۇ چاغدا ئاران 11 ياشتا بولۇپ، ئانىسىنىڭ ئائىلە خىزمىتىدىن تاپقان كىرىمى بىلەن كۈن ئۆتكۈزگەن. ئاندېرسېن ئائىلە تۇرمۇشىنىڭ قىيىنلىقىدىن مەكتەپتە ئوقۇشقا ئامالسىز

قېلىپ، يۇڭ توقۇلما ماللار دۇكىنىدا مال ساتقۇچى بولۇپ ئىشلىگەن. 1819 ـ يىلىغا كەلگەندە ئاندېرسېن ئارتىس بولۇش ئويى بىلەن كوپېنھاگېنغا كېلىپ، پادىشاھلىق تىياتىرىغا قارا خىزمەتچى بولۇپ ئورۇنلاشقان، كېيىن بىر قىسىم ئاق كۆڭۈل سەنئەتكارلارنىڭ ياردىمى بىلەن بىر كىشىلىك ئوقۇتۇش ياردەم پۇلىغا ئېرىشىپ، مۇنتىزىم مەكتەپكە كىرگەن.

ئاندېرسېن ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدىلا ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىغان. ئۇ شېئىر، دراما، ھېكايە، ساياھەت خاتىرىسى قاتارلىق ئەسەرلەرنى يېزىپ كۆرگەن. ئەمما، ئۇنىڭ ھەقىقىي قابىلىيىتى چۆچەك ئىجادىيىتىدە ئىپادىلەنگەن. ئۇنىڭ بىزگە قالدۇرۇپ كەتكەن ئېسىل ئەدەبىي مىراسلىرى ئاساسەن باللار چۆچىكى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئاندېرسېن ئۆمرىدە 160 پارچىدىن ئارتۇق چۆچەك يازغان. ئۇ دۇنيادىكى ئەڭ مەشھۇر باللار چۆچىكى يازىدىغان يازغۇچىلارنىڭ بىرى.

19 ـ ئەسىرنىڭ 30 ـ، 40 ـ يىللىرى ئاندېرسېننىڭ چۆچەك ئىجادىيىتىنىڭ ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرى ھېسابلىنىدۇ.

ئاندېرسېننىڭ چۆچەكلىرى تەسەۋۋۇرغا باي، ئىدىيۋىلىكى چوڭقۇر، شېئىرىي تۈيغۇ بىلەن فانتازىيىگە تويۇنغان. ئۇ تەسۋىرلىگەن ئۇچار قۇش، ھايۋانات، قۇرت ـ قوڭغۇزلار، بېلىقلار، گۈللەر، ئوت ـ

گىياھلار، پوتكول تەبىئەت، ھەتتا ئائىلە سايمان - جابدۇقلىرى، ئويۇنچۇقلاردا ھېسسىيات پەيدا بولۇپ، ئۇلارغا كىشىنىڭ مەستلىكى كەلگۈدەك ھالدا قايتىدىن جان كىرىدۇ؛ دادىللىق بىلەن قىلىنغان تەسەۋۋۇر زامان، ماكاننىڭ چېگراسىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ كېتىدۇ؛ ئۇنىڭ ئاجايىپ قىزغىنلىق بىلەن بىلىمگە ئىنتىلىش ئارزۇسى تەبىئەت دۇنياسىنىڭ سىرىنى ئېچىپ تاشلايدۇ؛ ئاجايىپ - غارايىپ چاقماقنىڭ ياردىمى بىلەن شاكىچىك ئەسكەر پادىشاھ بولىدۇ؛ سەت ئۆردەك چىرايلىق ئاق قۇغا ئايلىنىدۇ؛ شىددەتلىك شەرق شامىلى باتۇرلارنى ئەقىل - پاراسەت ماكانى ۋە بەختلىك ئارال دۆلىتىگە باشلاپ كېلىدۇ؛ بۇلبۇلنىڭ تۆككەن مۆڭلىرى ئىمتاسلىقنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئۇنى ئۆزىگە بويسۇندۇرىدۇ؛ ئەمەلگە ئېشىشقا مۇمكىن بولمايدىغان ئىشلارنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىغا مۇمكىنچىلىك تۇغۇلىدۇ. ئومۇمەن، ئاندېرسېننىڭ چۆچەك دۇنياسىدا تەبىئەتتىكى مەۋجۇداتلارنىڭ ھەممىسى كىشىلەر بىللە بىللە ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا كىرىپ كېلىدۇ. مەيلى ئەپسانىدىكى دۇنيا بولسۇن ياكى رېئال تۇرمۇش بولسۇن بىر - بىرى بىلەن زىچ بىرلىشىپ كېتىدۇ.

ئاندېرسېن ئۇسلۇب جەھەتتە ئىخچام، روشەن بولۇشقا ئالاھىدە دىققەت قىلاتتى، ھەرقانداق ۋاقىتتا ئەسەرنىڭ ئىدىيىۋى مەزمۇنىغا نۇقسان يەتكۈزىدىغان يۈزەكى ھەشەمەتلەرگە بېرىلمەيتتى. تىلىنىڭ جانلىق

بولۇشى بىلەن بىر ۋاقىتتا، تىلىدا ساپ، جانلىق خەلق تىلىنىڭ سەھراچە پۇراقلىرىمۇ بار ئىدى.

ئاندېرسېن ئۆمۈر بويى ئۆيلەنمىگەن. ئۇ پۈتۈن ئۆمرىنى چۆچەك ئىجادىيىتىگە بېغىشلاپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئىلغار مەدەنىيەت ئىشلىرىغا تەقدىم قىلغان. ئاندېرسېن 1875 ـ يىلى كوپېنھاگېندىكى بىر ئاغىنىسىنىڭ ئۆيىدە كېسەل بىلەن ۋاپات بولغان.

مۇندەرىجە

سەت ئۆردەك چۈجىسى 1

كىچىك كىراۋس بىلەن چوڭ كىراۋس 22

كۆك پۇرچاق بىلەن مەلىكە 49

باشمالتاق قىز 52

سەپەرداش 78

پەرىزات بېلىق 111

سەت ئۆردەك چۈجىسى

ياز كەپتۇ. ئېتىز - داللار گۈزەللىكتىن لىباس كىيىپتۇ. بۇغدايلار ئالتۇندەك تاۋلىنىپ ئارپىلار يېشىل مەخمەلدەك جۇلالىنىپ كېتىپتۇ. دۆۋە - دۆۋە قۇرۇق ئوت - چۆپلەر ئارىسىدا قاقىر قىپقىزىل ئۇزۇن پاچاقلىرىنى ئەركىن تاشلىغىنىچە، مىسىرچە بىرنېمىلەرنى دەپ سەيلە قىلىپ يۈرىدىكەن. مىسىرچە سۆزلەشنى ئۇ ئانىسىدىن ئۆگەنگەنىكەن. ئېتىزلارنىڭ ئەتراپى بۈك - باراقسان دەرەخلىك بولۇپ، دەرەخلىكنىڭ ئوتتۇرىسىدا بەكمۇ چوڭقۇر بىر كۆل بار ئىكەن.

ئىللىق قۇياش ئۆز نۇرىنى دېھقان ئۆيلىرىگە سېخىيلىق بىلەن چاچىدىكەن. ئۆيلەرنىڭ ئەتراپىغا چۆرىدەپ خەندەك كولانغان بولۇپ، خەندەكنىڭ ئەتراپى كىچىك باللار كىرىپ كەتسە كۆرۈنمىگۈدەك ئېگىز

ئۆسكەن ئوت - چۆپلەر بىلەن قاپلانغانىكەن. بىر ئۆردەك ئانا بۇ يەرنى تولىمۇ ياخشى كۆرىدىكەن، شۇڭا ئۇ بۇ يەرنى تۇخۇم بېسىپ يېتىشقا تاللىغانىكەن.

شۇغىنىسى، ئۇنىڭ ئىچى سىقىلىشقا باشلاپتۇ. نېمىشقا دېگەندە ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا سوزۇلغان تەلمۈرۈشتىن ئۇ بىزار بوپتۇ. باشقا ئۆردەكلەر خەندەكنىڭ ئىچىدە ئۈزۈپ ئويناپ، ئوت - چۆپ ئارىسىدا تۇخۇم بېسىپ ياتقان ئۇنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرۈپ قويمايدىكەن، ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ بىردەم - بىردەم مۇڭدىشىشنى بولسا خىيالىغىمۇ كەلتۈرۈشمەيدىكەن.

«ۋاق ! ۋاق !» ئاخىر تۇخۇملار بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى يېرىلىپ، ئۆردەك چۈجىلىرى يۇمران تۇكلۇك باشلىرىنى بىر - بىرلەپ چىقىرىشىپتۇ.

«غاق ! غاق !» ئۆردەك ئانا باشلامچى بولۇپ غاقىلداپتىكەن، ئۆردەك چۈجىلىرىمۇ ئۇنى دوراپ جېنىنىڭ بارىچە غاقىلداشقا باشلاپتۇ. ئانا ئۆردەك چۈجىلىرىگە ئەتراپتىكى يېشىللىققا قاراشنى ئۆگىتىپتۇ، چۈنكى يېشىللىق دېگەن كۆزگە پايدىلىق ئىكەن.

— ۋاي، ۋۇي، بۇ ئالەم نېمانچە كەڭ ! — دەپ چۇرقىرىشىپتۇ ئۆردەك چۈجىلىرى، تۇخۇمنىڭ ئىچىدىكى دۇنياغا پەقەتلا ئوخشىمايدىغان دۇنيادىن ھەيرانۇھەس بولۇشۇپ.

— ئالەمنى سىلەر مۇشۇنچىلىك دەپ قالدىڭلارمۇ؟ — دەپتۇ ئانا ئۆردەك بالىلىرىغا، — ئالەم دېگەن

بۇنىڭدىنمۇ چوڭ، ئۇ مۇشۇ يەردىن تارتىپ پوپىنىڭ ئېتىزىغىچە كېلىدۇ، بىراق ئۇ يەرلەرگە تېخى بېرىپ باقمىدىم. بىزگە مۇشۇ يەرنىڭ ئۆزىمۇ يېتىپ ئاشىدۇ.

ئۇ سۆزلىگەچ پۇتلىرىنى تۇزلىشۋېلىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

— ۋوي، تېخى ھەممە تۇخۇم يېرىلىپ بولماپتىغۇ؟! ماۋۇ ئەڭ يوغان تۇخۇم نېمىشقا يېرىلمىغاندۇ. ۋاي دەردىم، بۇنى يەنە قانچىلىك بېسىپ ياتارمەن. ئەجەب چىشىمنى قېرىشتۇردىغۇ بۇ، — ئۇ شۇنداق دەپلا يەنە موككىدە ئولتۇرۇپتۇ.

— ھە، قانداقراق؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇنى يوقلاپ كەلگەن قېرى ئۆردەك.

— ئاستىمدىكى ماۋۇ تۇخۇم مېنى تالدۇردى، — دەپتۇ ئانا ئۆردەك، — ھېچ يېرىلاي دېمەيدۇ دېسە. قارىغە، ئاۋۇ باللىرىمغا، بىر - بىرىدىن چىرايلىق، ھەممىسى دادىسىغا ئوخشايدۇ. توۋا، ئۇ ۋاپاسىز مېنى بىر قېتىممۇ كۆرگىلى كەلمىدى دېسە.

— مۇنداق تۇرە، يېرىلمىغان ئاشۇ تۇخۇمنى بىر كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ قېرى ئۆردەك، — گېپىمگە يا ئىشەن، يا ئىشەنمە، ئۇ چوقۇم كۆركە توخۇنىڭ تۇخۇمى. مېنىڭمۇ بېشىمغا مۇشۇنداق قىسمەت چۈشكەن. مەن ئۇ بىرنېمىلەرنى دەپ ئۇپراپ بىر يەرگە بارغانىدىم. نېمىشقا دېسەڭ، ئۇلار سۇدىن قورقىدىكەن دېگىنە، ئۇلارنى سۇغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن قىلمىغىنىم، ئەتمىگىنىم قالمىغان، لېكىن ئۇلار سۇغا پۇتىنىمۇ تىققىلى ئۇناشمىدى. قېنى، كۆرۈپ باقاي، ۋىيەي،

راستتىنلا كۈركە توخۇنىڭ تۇخۇمىكەن ئەمەسمۇ. ئۇنى ئۆز ھالىغا تاشلاپ قويۇپ، بالىلىرىڭنى سۇ ئۈزگىلى ئاپارغىنا.

— يەنە بىرئاز بېسىپ ياتايمىكى، شۇنچە ئۇزۇن بېسىپ يېتىپتىمەن، ئويۇننىڭ ئورنىدا يەنە بېسىپ يېتىپ باقاي، — دەپتۇ ئانا ئۆردەك.

— بوپتۇ، ئىختىيارىڭ ! — قېرى ئۆردەك نېرى كېتىپتۇ.

ھېلىقى يوغان تۇخۇم ئاخىر يېرىلىپتۇ. «چۇك، چۇك» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ھەم يوغان، ھەم سەت بىر چۆجە چىقىپ كەپتۇ. ئۇنى كۆرگەن ئانا ئۆردەك:

— ۋاي، ئۆلەي، نېمىدېگەن سەت يوغىنىغان ئۆردەككتۇ بۇ، ھېچقايسى بالامغا پەقەت ئوخشىمايدۇ دېسە، كۈركە توخۇنىڭ چۆجىسى بولۇپ قالمىسۇن يەنە. بۇنى ھېلىلا ئايرىۋالىمەنغۇ، ئۇنى تېپىپ بولسىمۇ سۇغا چۈشۈرەرمىنا ! — دەپتۇ.

ئەتىسى پارلاق قۇياش ئۆز نۇرىنى قىرىققۇلاقلارنىڭ ئۈستىگە سېپىپتۇ. ئۆردەك ئانا بالىلىرىنى باشلاپ سۇ بويىغا كەپتۇ - دە، ئۆزىنى «پولتۇڭگىدە» سۇغا ئېتىپتۇ. ئۇ: «غاق، غاق» قىلىپ غاقىلداپتىكەن. ئۆردەك بالىلىرى بىر - بىرىنى ئىتتىرىشكىنىچە سۇغا سەكرەپتۇ. ئۇلار دەماللىققا چۆكۈپ كېتىپتۇ، ئەمما دەرھاللا لەيلەپ چىقىپ بەھۇزۇر ئۈزۈشكە باشلاپتۇ. ئۇلار شۇنداق چىرايلىق ئۈزۈپتۇ، ھەتتا ھېلىقى رەڭگى سەت كۈل رەڭ بالىچاقمۇ ئۇلارنىڭ كەينىدە قالماپتۇ.

— ھە، ئۇ كۈركە توخۇ ئەمەسكەن، — دەپتۇ ئۆردەك ئانا، — كۆرمەمدىغان ئۇنىڭ بوينىنى تىك تۇتۇپ، پۇتلىرىنى ئەپلىك ئېلىپ چاققان ئۈزۈشلىرىنى. ئۇنىڭ ئۆز بالام ئىكەنلىكىدە گەپ يوق. لىللا گەپ قىلغاندا، ئۇنىڭغا ئوبدان سەپسېلىپ قارىسا بەك چىرايلىقكەن. «غاق ! غاق !» بالىلىرىم، مەن سىلەرگە كەڭ دۇنيانى كۆرسىتىپ كېلەي. ھازىر ئۆردەك فېرمىسىغا بارىمىز. ئۇ يەردىكى تۇغقانلىرىمىزنى كۆرۈپ كېلەيلى. يېنىمدىن ھەرگىز نېرى كەتمەڭلار، بولمىسا دەسسىلىپ كېتىسىلەر. مۈشۈكتىن ئېھتىيات قىلىڭلار.

ئۇلار ئۆردەك فېرمىسىغا جېدەلىنىڭ ئۈستىگە كەپتۇ. ئىككى ئۆردەك بىر يىلانبېلىقنىڭ بېشىنى تالىشىپ راسا ئۆرۈشۈۋاتقانىكەن، «تويىلاڭدىن توقاچ ئوغرىلىغان» بىر مۈشۈك مانا ئەمىسە دەپ ئۇنى ئېلىپ قېچىپتۇ. ھاياننى مۈشۈك ئاپتۇ.

— مانا، كۆردۈڭلارمۇ، بۇ دۇنيا مانا مۇشۇنداق، — ئۆردەك ئانا گەپ قىلغاچ تەمشىپ كېتىپتۇ، چۈنكى ئۇنىڭمۇ يىلانبېلىقنىڭ بېشىنى شۇنداق يېگۈسى كەپتىكەن، — ئەمدى پەنجىلىرىڭلارنى ئىشقا سېلىڭلار، قېنى ماڭالامسىلەركىن ... ئاۋۇ ياشانغان ئۆردەك ئانىغا سالام بېرىڭلار، ئۇ ئارىمىزدىكى ئەڭ ئابرۇيلۇق ئۆردەك. ئۇ ئىسپانىيە جەمەتىدىن، شۇڭا شۇنداق كېلىشكەن. ئۇنىڭ بىر پۇتىغا چىگىلگەن قىزىل لېنتىنى كۆردۈڭلارمۇ؟ ئۇنىڭغا ئېرىشىش ئاسان ئەمەس، ئۇ ئۆردەكلەرنىڭ ئەڭ ئالىي شان - شەرىپىنىڭ سىمۋولى، ئۇ چوڭقۇر مەنىگە ئىگە. ئىگىسى ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ

قالماسلىق ئۈچۈن ئۇنى ئەتىۋارلاپ چىگىپ قويىدۇ. ئادەملەر بىلەن ھايۋانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى تونۇيدۇ. ھە، مېڭىڭلار ... پۇتلىرىڭلارنى تىقىۋالماڭلار. تەربىيە كۆرگەن ئۆردەك پۇتلىرىنى كېرىپ تۇرىدۇ، خۇددى مەن بىلەن داداڭلارغا ئوخشاش. ھەببەللى، ئەمدى بېشىڭلارنى ئېگىپ سالام قىلىڭلار. «غاق» دەڭلار.

ئۆردەك بالىلىرى ئۆردەك ئانىنىڭ دېگىنىنى قىپتۇ. ئەتراپتىكى قېرى ئۆردەكلەر ئۇلارغا قاراپ كوتۇلدىشىپتۇ:

— كۆردۇڭلارمۇ؟ يەنە بىرمۇنچە نان قېپى قوشۇلۇپتۇ، خۇددى ئۆزىمىز ئاز كېلىۋاتقاندەك. ۋيەي، ئاۋۇ ئۆردەكچاقنىڭ ئەپتىگە قاراڭلار، ئادەمنىڭ قۇسقۇسى كېلىدىكەن.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان بىر ئۆردەك ئىرغاڭلىغىنىچە كېلىپ ئۇنىڭ بويىنىنى چوقۇلىۋاپتۇ.

— ئۇنىڭغا تەگمەڭلار، — دەپ خاپا بوپتۇ ئۆردەك ئانا، — ئۇ سىلەرگە نېمە يامانلىق قىلدى !

— لېكىن ئۇ ھەم يوغان، ھەم غەلىتە ئىكەن، — دەپتۇ ئۇنى چوقۇلىغان ئۆردەك، — شۇڭا ئۇنى ئۇچۇقلاپ تۇرۇش كېرەك.

— ئىسىت، بالىلىرىڭنىڭ ھەممىسى چىرايلىق ئىكەن، — دەپتۇ پۇتىغا قىزىل لاتا چىگىۋالغان قېرى ئۆردەك، — پەقەت ئاشۇلا بەك سەت تۇرىلىپ قاپتۇ. كاشكى ئۇنى باشقىدىن تۇرەلدۇرگىلى بولسا.

— ئۇنىسى مۇمكىن ئەمەس، ھۆرمەتلىك خانىم، — دەپتۇ ئۆردەك ئانا، — ئۇ سەت بولغىنى بىلەن بەكلا ئوماق، مۇلايىم. ئۇ باشقا ئۆردەك چۆجىلىرىدەكلا ياخشى ئۈزىدۇ، ئۈزۈشكە ئۇلاردىنمۇ ئۇستا دېسەممۇ ئوشۇق كەتمەيدۇ. چوك بولغانسېرى ئۇنىڭغا ئىسكەت كىرىپ، بويىنىڭ ئۆسۈشىمۇ توختاپ قالار. ئۇ تۇخۇمنىڭ ئىچىدە ئۇزۇن تۇرۇپ كەتكەچكىمىكىن، ئىسكەتى سەل باشقىچە، — ئۇ شۇنداق دېگەچ، ئۇنىڭ پەيلىرىنى تۇمشۇقى بىلەن تۈزەشتۈرۈپ قويۇپتۇ، — ئۇنىڭ ئۇستىگە بۇ ئوغۇل بالا. چىرايلىق، سەت بولۇشىنىڭ كارايىتى چاغلىق. ئۇ شۇنداق تىمەن تۇرمامدۇ، كېيىن يارامىلىق ئەركەك بولىدۇ.

— باشقا بالىلىرىڭدا گەپ يوق، — دەپتۇ قېرى ئۆردەك — ماقۇل ئەمىسە، يىلانبېلىقنىڭ بېشى ئۇچراپ قالسا، ماڭا ئاپىرىپ بېرەرسىلەر.

ئۇلار بىرھازادىن كېيىن ئۆيلىرىگە قايتىشىپتۇ.

ئەڭ ئاخىردا تۇخۇمدىن چىققان بىچارە ئۆردەك